

Danielin kirja - sata kuusikymmentäkahdeksan

Profeetallisen totuuden paljastaminen: sijaissotien toinen taistelu ja 144 000:n sinetöiminen

Jeff Pippenger
2024-03-30

Käsitlemme nyt välityssotien toista taistelua, sellaisena kuin se on kuvattuna Danielin kirjan yhdennessätoista luvussa, jakeissa yksitoista ja kaksitoista. Näissä jakeissa toinen taistelu yksilöi Ukrainan sodan, ateistisen Venäjän vallan ja Ukrainan kansakunnan välisen sodan. Jakeissa Putin on voitollinen, kuten Ptolemaios IV oli, mutta voittonsa jälkeen hän ylpistyy omassa sydämessään, ja hänen narsistinen itsensäkorotuksensa tulee hänen Waterloonsa välikappaleeksi. Tämän nykyisen historian historiallinen esikuva on hyödyksi ainoastaan niille, jotka ymmärtävät, mitä tämä nykyinen historia hengellisesti edustaa.

Kymmenennen luvun ensimmäisessä jakeessa Daniel, joka edustaa Jumalan viimeisten päivien kansaa, kuvataan sellaisena, joka ymmärtää sekä ”näyn” että ”asian”. Näky ja asia esitetään toistuvasti yhdessä, mutta toisistaan erillisinä, yhtenä totuuden linjana. Ne ovat Ulai- ja Hiddekel-virrat. Ne ovat ”mareh”- ja ”chazon”-näyt. Ne ovat kahdentuhannen viidensadankahdenkymmenen vuoden profetia yhteydessä kahdentuhannen kolmensadan vuoden profetiaan. Ne ovat Jumalan kansan sisäinen ja ulkoinen todistus. Herra ei toista merkityksettömiä asioita. Ensimmäisen maininnan sääntö osoittaa, että koska ensimmäinen asia, joka meille kerrotaan Danielista hänen viimeisessä näyssään, on se, että hän edustaa Jumalan viimeisten päivien kansaa, joka ymmärtää sekä ”chazon”- että ”mareh”-näyn. Sen tähden näky ja asia ovat elintärkeitä havaita, jotta jakeiden yksitoista ja kaksitoista profeetallinen historia voitaisiin ymmärtää oikein.

Daniel edustaa Ilmestyskirjan luvun yksitoista sataa neljääkymmentäneljää tuhatta, jotka ovat täydellisesti toistaneet kymmenen neitsyen vertauksen, joka täyttyi milleriittien historiassa. He kokivat, samoin kuin milleriitit, ensimmäisen pettymyksen, jonka Ilmestyskirjan luvussa yksitoista kuvataan siten, että ateistinen ”woke”-peto syvyydestä surmaa heidät ja että he sitten makaavat kuolleina suuren kaupungin, Egyptin ja Sodomian, kadulla, siellä missä myös Kristus ristiinnaulittiin. Heidän kuolemansa synnytti ”riemua” lohikäärmeen seuraajissa, mutta Danielissa se synnytti murhetta.

Myös sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen historiaa kuvattiin Lasaruksen ylösousemuksella, jonka ylösousemus tunnistettiin Kristuksen työn sinetöiväksi teoksi ja joka niiden vertauskuvana, jotka Kristus sinetöi, johti voitollista sisääntuloa Jerusalemiin; tämä puolestaan esikuvasi Keskiyön huudon liikettä milleriittien historiassa sekä myös sadan neljänkymmenen neljän tuhannen historiassa. Lasaruksen ylösousemus tapahtui samalla kun hänen sisarensa, Maria ja Martta, olivat murheessa, niin kuin Daniel oli kaksikymmentäyksi päivää kymmenennessä luvussa. Kymmenennessä luvussa Danielin murhe päättyy Mikaelin laskeutumiseen, juuri sen persoonan, jonka ”ääni” toi Lasaruksen ja Mooseksen takaisin elämään.

Ilmestyskirjan yhdenkymmentä luvun kahden todistajan ylösnousemusta kuvataan Danielin muuttumisella ”marah”-näyn aiheuttavan vaikutuksen kautta.

Kymmenennessä luvussa Daniel edustaa niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimistä, jota myös Ilmestyskirjan yhdestoista luku kuvaa. Tässä luvussa Gabriel ilmoittaa selvästi tulleen Danielin luo saadakseen Danielin ymmärtämään, mitä on tapahtuva Jumalan viimeisten päivien kansalle. Sanoma siitä, mitä on kohtaava Jumalan kansaa viimeisinä päivinä, on profeetallisesti asetettu sellaisen sanoman yhteyteen, joka vahvistetaan menetelmällä, jossa profeetallinen linja asetetaan profeetallisen linjan päälle. Tässä sovelluksessa ensimmäisen sääntö osoittaa, että oikea ymmärrys tulee näkyviin ainoastaan niille, jotka näkevät sekä sisäiset että ulkoiset totuudet niissä linjoissa, jotka tuodaan yhteen. He ovat niitä, jotka ymmärtävät ”näyn” ja ”asian”.

Ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta tulevat ymmärtämään profeetallisen sanoman, mutta he tulevat myös kokemaan sanoman, sillä sanomaa ja kokemusta ei voida erottaa toisistaan. Juuri sanoma pyhittää, sillä sanoma on Jumalan Sana, ja Kristus on Jumalan Sana, ja Jumalan Sana on Totuus. Hänen sanomansa vahvistetaan Totuudeksi, koska se esitetään profeetallisen sovellutuksen periaatteiden kautta, jotka eivät ole enempää eivätkä vähempää kuin niiden periaatteiden ilmentymä, jotka määrittävät, kuka ja mitä Hän on. Hän on Palmoni, Ihmeellinen Laskija, Salaisuuksien Laskija. Hän on Ihmeellinen Kieletuntija, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen, Alfa ja Omega. Juuri nämä Hänen olemuksensa ainekset määrittävät ne profeetalliset säännöt, jotka vahvistavat profetian sanoman ja synnyttävät profetian kokemuksen.

Ennen kuin Ulai ja Hiddekel, kaksi Sinearin suurta jokea, saavuttavat Persianlahden, ne muodostavat yhtymäkohtansa läheisyydessä soisen alueen, jota kutsutaan Shatt al-Arabiksi, mutta ne eivät yhdisty yhdeksi ainoaksi jokeksi. Shatt al-Arab on jokisuisto, joka muodostuu Eufrat- ja Tigris-jokien sekä useiden pienempien jokien ja purojen yhtymisestä. Kuitenkin vielä suistoalueellakin Eufrat ja Tigris säilyttävät erillisen identiteettinsä ja laskevat Persianlahteen erillisinä jokia. Profetian sisäinen ja ulkoinen sanoma säilyttävät erillisen suhteensa, mutta saavuttaessaan päätöksensä (viimeisinä päivinä) ne synnyttävät suiston, johon liittyy useita siihen laskevia jokia ja puroja. Jeesus havainnollistaa hengellistä luonnollisen avulla, ja viimeisinä päivinä jokaisen näyn vaikutus muodostaa suistomaisen tulvamaan, vaikka nuo kaksi suurta jokea säilyttävät erilliset tehtävänsä.

Yhdenkymmenen yhden päivän suruaika vastaa sitä aikaa, jonka kaksi todistajaa ovat kuolleina kadulla, ja tuo ajanjakso alkaa ensimmäisestä pettymyksestä sekä viivytyksen ajasta. Tuo ajanjakso sijoittuu laajempaan ajanjaksoon, jonka kuluessa sadaneljäkymmenen neljän tuhannen sinetöiminen saatetaan päätökseen. Sinetöiminen ei alkanut lopun aikana vuonna 1989, vaan se alkoi, kun Kristus kolmantena enkelinä laskeutui 11. syyskuuta 2001. Hän toi kansansa heidän toiselle käynnilleen Kaadekseen, ja tällä kertaa ne harvat, jotka ovat valmiit, menevät luvattuun maahan. Jumalan kansan kokemus lopun ajasta vuonna 1989 aina 11. syyskuuta 2001 saakka ei sinetöinyt heitä. Sinetöiminen alkoi, kun Kristus laskeutui ja antoi kolmannen voi-huudon seitsemännen pasuunan ensimmäisen äänen.

Seitsemännen pasuunan soidessa Jumalan salaisuus tulee päätökseen, ja tuo salaisuus kuvaa niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimistä, joka tapahtuu tuon pasuunan soidessa. Tuo pasuuna antaa kolme ääntä, sillä se on Totuus. Ensimmäinen ääni oli 11. syyskuuta 2001, toinen ääni oli 7. lokakuuta 2023, ja kolmas noista kolmesta äänestä on pian tulevan sunnuntailain kohdalla. Nuo kolme ääntä ovat ne kolme askelta, jotka ovat aina olemassa totuudessa. Danielin kolme kosketusta kymmenennessä luvussa yhdistivät hänen kokemuksensa siihen historian ajanjaksoon, jota seitsemännen pasuunan kolme ääntä edustavat.

Profeetallinen sanoma, joka saa aikaan vaikutuksen, että ihminen muuttuu Kristuksen kuvan kaltaiseksi ja jota Daniel havainnollistaa kymmenennessä luvussa, on sanoma siitä, mitä Jumalan kansalle tapahtuu viimeisinä päivinä, mutta ei viimeisistä päivistä yleisessä merkityksessä. Se on sanoma, jonka Jumalan kansa ymmärtää ja kokee sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana.

Kun Gabriel alkaa esittää yhdennessätoista luvussa kuvattua profeetallista historiaa, hän esittää täsmällisiä profetian linjoja. Kaksi ensimmäistä jaetta alkavat Kyroksesta (ensimmäisenä Bushina), lopun aikana vuonna 1989, ja etenevät Donald Trumpin historian vaiheeseen neljäntenäkymmenentenä viidentenä presidenttinä (kuudentena), ja siihen profeetallinen historia lakkaa, kunnes Yhdistyneiden Kansakuntien historiaa (Aleksanteri Suurta), seitsemäntenä valtakuntana, käsitellään jakeissa kolme ja neljä. Sanoma Donald Trumpista rikkaana kuudentena presidenttinä, joka nostattaa globalistit liikkeelle, on näin ollen totuus, joka täyttyy niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana. Se on siis nykyinen totuus.

Jakeissa viidestä yhdeksään esitetään paaviuden historia sen asettamisesta valtaistuimelle vuonna 538 aina kuolettavaan haavaan ja lopun aikaan vuonna 1798 saakka. Tämä on luonnollisesti olennaista ja tärkeää totuutta, sillä se ylläpitää ja vahvistaa jakeen neljäkymmentä, mutta se ei tarjoa mitään erityistä profeetallista kertomusta, joka tapahtuisi sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen ajanjaksolla. Jae kymmenen, samoin kuin jakeet viidestä yhdeksään, vahvistaa jakeen neljäkymmentä pätevyyden, mutta ei käsittele sitä profeetallista historiaa, joka täyttyy sinetöimisen aikana. Se kuitenkin merkitsee vuotta 1989 ja siten vahvistaa poisjättämisen kautta hiljaisen ajanjakson vuodesta 1989 jakeessa neljäkymmentäyksi olevaan sunnuntailakiin asti.

Jakeet yksitoista–viisitoista osoittavat historiaa, joka täyttyy sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana. Nämä jakeet sijoittuvat kätettyyn historiaan jakeiden kaksi ja kolme väliin sekä jakeen neljäkymmentä vuoden 1989 ja jakeen neljäkymmentäyksi sunnuntailain väliin. Nämä jakeet ovat mitä suurimmassa määrin nykyistä totuutta, ja ne on tunnistettava sellaisiksi, jos aiomme saada ne hyödyt, jotka jakeiden ymmärtämisen on tarkoitus tuottaa.

Tarkoitettut hyödyt ovat kaksinaiset, sillä se merkitsee siinä esitetyn profeetallisen historian ymmärtämistä sekä myös sitä kokemusta, joka syntyy tuon sanoman totuuksien ymmärtämisestä. Sanoman ymmärtäminen, tiedon viimeinen lisääntyminen, joka toteutuu sinetöimisen aikana, on se, mikä pyhittää ne, joiden on määrä olla niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen joukossa. Tästä syystä on tärkeää tarkastella näitä jakeita sisäisen ja ulkoisen näkökulmasta.

Kolmannen Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskuudes lukuun sisältyvät ”seitsemän aikaa” kuuluvat ehdottomasti niiden sadanneljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikaan, sillä Danielin kaksi rukousta, joita edustavat toinen ja yhdeksäs luku, kuvaavat kaksinkertaista rukousta, jotta ymmärrettäisiin pedon kuvan edustama profeetallinen historia ja myös saataisiin se kokemus, joka syntyy niissä, jotka täyttävät Kolmannen Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkuudennen luvun rukouksen syntiensä ja isiensä syntien anteeksiannosta. Ulkonainen rukous yksilöi pedon kuvan, ja sisäinen rukous synnyttää Kristuksen kuvan.

Danielin yhdentoista luvun eri kohdissa esitetyn historian ymmärtämistä, niiden kohtien, jotka erityisesti käsittelevät sinetöimisajan kuluessa täyttyvää historiaa, kuvataan Danielin rukouksella toisessa luvussa. Hän ja kolme muuta ansiokasta miestä pyrkivät ymmärtämään Nebukadnessarin unessa näkemän metallikuvapatsaan salaisen sanoman. Kun Nebukadnessarin kätkeytyssä unessa esitetyn profeetallisen historian oikea ymmärrys tunnistetaan, tämä ymmärrys osoittaa niille, jotka ymmärtävät, että he ovat vailla toivoa, elleivät he henkilökohtaisesti saavuta sen täydellisen katumuksen kokemusta, jota Danielin rukous yhdeksännessä luvussa edustaa.

Erotaa kymmenennessä luvussa Danielin kautta kuvattu kokemus yhdentoista luvun lopun ajan tapahtumien profeetallisesta kertomuksesta merkitsee epäonnistumista profetian tutkijana. Danielin kirjan yhdentoista luvun jakeissa yksitoista ja kaksitoista rajaseudun sota, Raphian taistelu ja etelän kuninkaan voitto edustavat toista niistä kolmesta sijaissodasta, jotka on merkitty Jumalan profeetalliseen Sanaan. Avain, joka tuo tämän totuuden ilmoituksen näkyviin, on Ihmeellisen Kielitieteilijän tapa käyttää jakeessa kymmenen ilmausta pohjoisen kuninkaan tulvimisesta yli ja kulkemisesta edelleen aina linnoitukseen (kaulaan) asti. Hän antoi kaksi muuta jaetta, jotka käsittelevät tulvimista yli ja kulkemista edelleen, ja näin tehdessään Hän yhdistää tapahtumien profeetallisen kertomuksen ja sen kokemuksen, jonka näiden tapahtumien ymmärtämisen tulee synnyttää.

Mutta hänen poikansa varustautuvat sotaan ja kokoavat suuren sotajoukkojen paljouden; ja yksi heistä tulee varmasti ja tulvii yli ja kulkee läpi; sitten hän palaa ja varustautuu sotaan aina linnoitukseensa asti. Ja etelän kuningas vihastuu ja lähtee sotaan häntä vastaan, pohjoisen kuningasta vastaan; ja tämä asettaa kentälle suuren joukon, mutta joukko annetaan hänen käteensä. Ja kun hän on ottanut joukon pois, hänen sydämensä ylpistyy, ja hän kukistaa monta kymmentätuhatta; mutta siitä huolimatta hän ei vahvistu. Daniel 11:10–12.

Vuonna 2014 Putin aloitti sodan Ukrainassa, ja jotta tämä totuus, sellaisena kuin se esitetään luvun yksitoista jakeessa yksitoista, voitaisiin tunnistaa, profetian tutkijan täytyy ensin kyetä näkemään, että jae kymmenen edustaa historiaa, joka havainnollistaa Danielin luvun yksitoista jakeen neljäkymmentä toista osaa. Kun hän tunnistaa tämän, hän näkee silloin, että se, minkä jae kymmenen lisää jakeeseen neljäkymmentä, on se, että kun Neuvostoliitto pyyhkäistiin pois vuonna 1989, pohjoisen kuningas nousi ainoastaan linnoitukseensa (”kaulaan”). Mutta profetian tutkija ei tietäisi, mitä tämä osoitti, ennen kuin hän näkisi Jesajan luvun kahdeksan jakeen kahdeksan. Silloin hänellä olisi profeetallinen valtuutus todeta, että kaikki nämä kolme jaetta liittyvät toisiinsa ilmauksella, jota käytetään Raamatussa vain kolme kertaa.

Opiskelija tarvitsisi tällöin toisen todistajan sille, että ne kolme kertaa, jolloin ilmaus ”tulvii yli ja käy ylitse” esiintyy Raamatussa, muodostavat tarkoituksellisen toiston. Toinen todistus tästä tosiasiasta vahvistuu siinä, että kaikki kolme jaetta (todistajaa) osoittavat pohjoisen kuninkaan hyökkäävän eteläistä kuningasta vastaan. Yhdessä nämä kolme todistajaa, jotka kahdenlaiset sisäiset todistajat vahvistavat samaksi vertauskuvalliseksi historiaksi, johtavat profetian tutkijan asettamaan kaikki kolme jaetta päällekkäin, rivi rivin päälle -periaatteen mukaisesti. Tuo sovellus laajentaa niiden jakeiden sisältöä, jotka kuvaavat pohjoisen kuninkaan ja eteläisen kuninkaan välistä taistelua.

Jesajan kirjan seitsemännen luvun jakeet kahdeksan ja yhdeksän antavat avaimen sen arvoituksen ratkaisemiseen, mitä jakeen kymmenen ”linnoitus” edustaa, sillä hepreankielinen sana ”linnoitukselle” on myös se ”linnoitus”, johon etelän kuningas meni Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeessa seitsemän. ”Linnoitus” käännetään myös sanalla ”voima” ilmauksessa ”voiman pyhäkkö” Danielin yhdestoista luvun jakeessa kolmekymmentäyksi. Näin nämä kaksi jaetta (seitsemän ja kolmekymmentäyksi) antavat kaksi todistajaa sille, että ”linnoitus” on valtakunnan tai kuninkaan pääkaupunki. Kun tämä tosiasia on vahvistettu kahden todistajan perusteella (molempien ollessa yhdestoista luvussa), niin se, minkä Jesaja yksilöi arvoituksellisessa kohdassaan seitsemännen luvun jakeissa kahdeksan ja yhdeksän, kun hän kahden sisäisen todistajan avulla vahvistaa, että linnoitus on valtakunnan pääkaupunki tai valtakunnan kuningas, osoittaa, että ennen vuotta 1989 Neuvostoliitolla, jonka hallitseva ydin oli Venäjä ja jonka pääkaupunki oli Moskova, oli johtajanaan Mikal Gorbachev. Ei ole sattumaa, että Gorbachevin silmiinpistävä tuntomerkki oli hänen otsansa.

Rivi riviltä tämän sovellutuksen päätelmä korostaa sen tärkeyttä sanoessaan: ”Ellette usko, ette varmasti pysy lujina.” Jeesus sanoi: ”Oi te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet.” [Ks. Luuk. 24:25] Esra kirjoitti: ”Ja he nousivat varhain aamulla ja lähtivät Tekoan erämaahan; ja heidän lähtiessään Joosafat astui esiin ja sanoi: Kuulkaa minua, Juuda ja te Jerusalemin asukkaat; uskokaa Herraan, teidän Jumalaanne, niin te pysytte lujina; uskokaa hänen profeettojansa, niin te menestytte.” [Ks. 2. Aik. 20:20] Ilmestyskirjassa annetaan seitsemän kertaa käsky kuulla. ”Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.”

Vakiintua merkitsee olla viisaiden neitsyiden joukossa, sillä tyhmät ovat hitaat sydämeltään uskomaan profeettoja. Viisaat uskovat sen, mitä Jumala on puhunut profeettojensa kautta, ja he vakiintuvat ja menestyvät, sillä he kuulevat, mitä Henki seurakunnille sanoo. Venäjän tunnistaminen ja sen vuonna 2014 Ukrainaa vastaan aloittama sota on se, mikä vahvistaa ne, jotka ovat viisaat profetian tutkijat, aikana, jolloin Kristus avaa sinetit juuri tästä totuudesta.

Tuo totuus tuli historian näyttämölle vuonna 2014, joka on vuoden 2001 jälkeen, ja sijaitsee sen tähden niiden sadanneljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen ajassa. Seuraavana vuonna, 2015, rikkain presidentti, joka on kuudes presidentti vuoden 1989 lopun ajasta lukien, alkoi yllyttää globalisteja. Jae kymmenen yksilöi vuoden 1989 historian, mutta se myös vahvistaa Venäjän ”linnoitukseksi”, ja kahdessa seuraavassa jakeessa Venäjä alkaa sijaissotien toisen taistelun, ja Putin voittaa tuon taistelun. Jakeiden totuus avataan sinetistä, kun sen edustama

historia täyttyy.

”Daniel seisoo omalla osallaan ja omalla paikallaan. Danielin ja Johanneksen profetiat on ymmärrettävä. Ne selittävät toisiaan. Ne antavat maailmalle totuuksia, jotka jokaisen tulisi ymmärtää. Näiden profetioiden tulee olla todistuksena maailmassa. Täyttymyksensä kautta näinä viimeisinä päivinä ne selittävät itse itsensä.” The Kress Collection, 105.

Jakeiden yksitoista ja kaksitoista profetia avautuu sinetistään niiden historiallisen täyttymyksen kautta sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana, mutta ”rivi rivin päälle” näihin jakeisiin liittyy toinenkin tärkeä tosiasia. Jotta profetian tutkija voisi yhdistää kolme kohtaa, jotka koskevat ”tulvimista ja ylitse pyyhkäisemistä”, hänen on tuotava profeetalliseen linjaan myös kuudenkymmenenviiden vuoden profetia. Kuudenkymmenenviiden vuoden profetia merkitsee kahden kahdentuhannen viidensadan kahdenkymmenen vuoden profetian alkua, ja se osoittaa, että ne alkavat neljäkymmenenkuuden vuoden etäisyydellä toisistaan. Tunnistaessaan alussa kuudenkymmenenviiden vuoden jakson se osoittaa myös, että Alfa ja Omega tuottaisivat kuusikymmentäviisi vuotta lopussa.

Sekä alun että lopun kuudenkymmenenviiden vuoden jaksoa leimaa kumpaakin kolmen tienviitan tunnusmerkki. Ensimmäinen oli 742 eKr., sitten yhdeksäntoista vuotta myöhemmin 723 eKr., ja sitten neljäkymmentäkuusi vuotta myöhemmin 677 eKr. Nämä kolme tienviittaa ovat lopussa edustettuina vuosilla 1798, 1844 ja 1863. Alun (Alfan) neljäkymmenenkuuden vuoden ajanjakso kuvaa temppelin ja sotajoukon tallattavaksi antamista, ja lopun (Omegan) neljäkymmentäkuusi vuotta kuvaavat pyhäkön ja sotajoukon ennalleenasettamista, jolloin liiton Sanansaattaja (joka on myös Alfa ja Omega) äkisti tulisi siihen temppeliin, jonka Hän oli pystyttänyt niiden neljäkymmenenkuuden vuoden aikana, jotka ulottuivat vuodesta 1798 vuoteen 1844.

Ne neljäkymmentäkuusi vuotta, joita edeltää yhdeksäntoista vuotta siinä ajassa, jolloin Jesaja esitti profetian vuonna 742 eKr., edustavat päätöksessään neljäkymmentäkuutta vuotta, joita sitten seuraa yhdeksäntoista vuotta kiasmisessa rakenteessa. Vuosien 1844 ja 1863 välinen yhdeksäntoista vuoden jakso tarjoaa havainnollistuksen Kristuksen aikomuksista niitä sataa neljäkymmentäneljää tuhatta kohtaan, joka jäi täyttymättä tuossa historiassa tapahtuneen kapinan vuoksi. Työ, jota profetian tutkijalta vaaditaan, jotta hän oikein jakaisi totuuden sanan Danielin yhdestoista luvun jakeiden kymmenen–kaksitoista osalta, ei ainoastaan vahvista (jos uskot), että Venäjä aloittaisi sodan Ukrainassa vuonna 2014, vaan myös sen, että sota pantaisiin alulle niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana. Yhtä tärkeä kuin jakeissa esitetty profeetallinen historia onkin, myös se historia, jossa juuri tuon historian totuus paljastetaan sinetistä, on edustettuna vuosien 1844 ja 1863 välisessä yhdeksäntoista vuoden historiassa.

Vuosi 1844 osoittaa kolmannen enkelin saapumisen, ja se on esikuva kolmannen enkelin saapumisesta 11. syyskuuta 2001. Vuosi 1863 edustaa kapinaa, jota Jerikon jälleenrakentaminen symboloi. Myös vuoden 1863 tienviitta on esikuva niistä sadastaneljästäkymmenestäneljästä tuhannesta, joiden kuuliaisuutta käytetään ”Jerikon muurien sortamiseen” pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Tarkastelemisamme jakeissa kuudestoista jae edustaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa. Yhdestoista jae merkitsee ajanjaksoa vuodesta 2014 Putinin lopulliseen voittoon.

Jakeet osoittavat toisen sijaissodan alun, jota seuraa kolmas sijaissota, kuten jakeissa kolmetoista–viisitoista esitetään.

Kun yhdistämme toisen jakeen jakeisiin yksitoista ja kaksitoista, tunnistamme vuonna 2014 alkaneen Ukrainan sodan, jota seurasi Yhdysvaltain presidentinvaalikampanja vuonna 2015 sekä tämän jälkeen rikkaimman presidentin valinta vuonna 2016. Jakeen kaksitoista jälkeen seuraa sunnuntailakia edeltävän viimeisen presidentin vastatoimi kolmannessa sijaissodassa. Toinen sijaissota, joka on rajalinjan taistelu, alkoi juuri ennen kuudennen ja rikkaimman presidentin valintaa.

Vuosien 1844–1863 historiassa Hesekielin kaksi puuta oli liitettävä yhteen. Niiden yhdistäminen kuvasi jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymistä, mikä on niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimistöä. Vuonna 1844 kolmas enkeli saapui ja avasi sinetin siltä valolta, joka liittyi taivaalliseen pyhäkköön, Jumalan lakiin, sapattiin ja kolmanteen enkeliin. Vuonna 1849 Herra ojensi kätensä toisen kerran kootakseen hajallaan olevan lauman, joka oli joutunut hajotetuksi suuressa pettymyksessä. Vuonna 1850 Hän johdatti kansaansa valmistamaan Habakukin toisen kartan havainnollistaakseen kuvallisesti sanomaa, jota Hänen kansansa oli julistettava, kun Hän johdatti heitä ”kukistamaan Jerikon muurit”. Tuo kartta sisälsi ”seitsemän aikaa”, samoin kuin ”vanha kartta”.

Vuonna 1856 Hän avasi sinetin siltä valolta, jonka oli määrä sinetöidä Hänen kansansa ennen ”Jerikon taistelua”. Tuo valo oli lisäys siihen ensimmäiseen valoon, jonka Alfa ja Omega olivat ilmoittaneet William Millerille. Se oli ”seitsemän ajan” valo, sellaisena kuin se toistuvasti esitetään muinaisessa Jerikon taistelussa. Valo, jonka oli määrä sinetöidä Hänen kansansa, oli myös Laodikean sanoma, jonka oli määrä herättää heidät ja siirtää heidät jälleen takaisin Filadelfian kokemukseen. Tuo viimeinen valo oli lisäys ensimmäiseen valoon, mutta Hänen kansansa laiminlöi valon ja valitsi siten oletusarvoisesti harhailla Laodikean erämaassa. Vuodet 1844, 1849, 1850, 1856 ja 1863 edustavat viittä tienviittoa, jotka ovat edustettuina historiassa 11. syyskuuta 2001:stä pian tulevaan sunnuntailakiin saakka.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

Jeriko oli tarkoin suljettu israelilaisten tähden: ei kukaan lähtenyt ulos eikä kukaan tullut sisään. Ja Herra sanoi Joosualle: Katso, minä olen antanut sinun käteesi Jerikon sekä sen kuninkaan ja urhoolliset soturit. Kiertäkää kaupunki, kaikki te sotamiehet, ja kulkekaa kaupungin ympäri kerran. Näin sinun on tehtävä kuutena päivänä. Ja seitsemän papin tulee kantaa arkin edellä seitsemää oinaansarvitrumpettia; mutta seitsemäntenä päivänä kiertäkää kaupunki seitsemän kertaa, ja pappien on puhallettava trumpetteihin. Ja tapahtuu, että kun oinaansarveen puhalletaan pitkä ääni ja te kuulette trumpetin äänen, koko kansa korottakoon suuren huudon; silloin kaupungin muuri sortuu maahan, ja kansa nouskoon kukin suoraan eteensä. Niin Nuunin poika Joosua kutsui papit ja sanoi heille: Ottakaa liitonarkki, ja kantakoot seitsemän pappia seitsemää oinaansarvitrumpettia Herran arkin edellä. Ja hän sanoi kansalle: Menkää eteenpäin ja kiertäkää kaupunki, ja aseistautuneet kulkekoot Herran arkin edellä. Ja tapahtui, kun Joosua oli puhunut kansalle, että ne seitsemän pappia, jotka kantoivat niitä seitsemää oinaansarvitrumpettia, kulkivat Herran edellä ja puhalsivat trumpetteihin; ja Herran

liitonarkki seurasi heidän jäljessään. Aseistetut miehet kulkivat niiden pappien edellä, jotka puhalsivat trumpetteihin, ja jälkijoukko tuli arkin perässä, pappien kulkiessa eteenpäin ja puhaltaessa trumpetteihin. Mutta Joosua oli käskennyt kansaa sanoen: Älkää huutako älkääkään päästäkö ääntänne kuuluviin, älköönkään ainoakaan sana lähtökö teidän suustanne, ennen sitä päivää, jona minä käsken teidän huutaa; silloin huutakaa.

Niin Herran arkki kiersi kaupungin, kulkien sen ympäri kerran; sitten he tulivat leiriin ja yöpyivät leirissä. Ja Joosua nousi varhain aamulla, ja papit ottivat Herran arkin. Ja seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvitrumpettia Herran arkin edellä, kulkivat jatkuvasti eteenpäin ja puhalsivat trumpetteihin; ja aseistetut miehet kulkivat heidän edellään, mutta jälkijoukko tuli Herran arkin jäljessä, pappien kulkiessa eteenpäin ja puhaltaessa trumpetteihin. Ja toisena päivänä he kiersivät kaupungin kerran ja palasivat leiriin; näin he tekivät kuusi päivää. Ja seitsemäntenä päivänä tapahtui, että he nousivat varhain aamunkoitteessa ja kiersivät kaupungin samalla tavalla seitsemän kertaa; ainoastaan sinä päivänä he kiersivät kaupungin seitsemän kertaa. Ja seitsemännellä kerralla, kun papit puhalsivat trumpetteihin, Joosua sanoi kansalle: ”Huutakaa, sillä Herra on antanut teille kaupungin.”

Ja kaupunki olkoon Herralle vihitty tuhon omaksi, se itse ja kaikki, mitä siinä on; ainoastaan portto Rahab jääköön eloon, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan talossa, koska hän kätki ne lähettiläät, jotka me lähetimme. Mutta te varokaa kaikin tavoin ottamasta mitään tuhon omaksi vihitystä, ettette itse joudu tuhon omiksi, jos otatte jotakin tuhon omaksi vihitystä ja saatatte Israelin leirin tuhon alaiseksi ja syöksette sen onnettomuuteen. Mutta kaikki hopea ja kulta sekä vaski- ja rauta-astiat ovat pyhitetyt Herralle; ne tulkoot Herran aarteistoon. Niin kansa huusi, kun papit puhalsivat pasuunoihin; ja tapahtui, kun kansa kuuli pasuunan äänen ja kansa kohotti suuren huudon, että muuri sortui maahan asti, niin että kansa nousi kaupunkiin, kukin suoraan eteensä, ja valloitti kaupungin.

Ja he vihkivät tuhon omiksi kaiken, mitä kaupungissa oli, miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, härät, lampaat ja aasit, miekan terällä. Mutta Joosua oli sanonut niille kahdelle miehelle, jotka olivat tiedustelleet maata: Menkää porton taloon ja tuokaa sieltä ulos se nainen ja kaikki, mitä hänellä on, niin kuin olette hänelle vannoneet. Niin nuoret miehet, ne tiedustelijat, menivät sisään ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä ja äitinsä ja veljensä ja kaiken, mitä hänellä oli; he toivat ulos myös kaikki hänen sukulaisensa ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle. Ja he polttivat tulella kaupungin ja kaiken, mitä siinä oli; ainoastaan hopean ja kullan sekä vaski- ja rauta-astiat he panivat Herran huoneen aarteistoon. Mutta Joosua jätti eloon portto Raahabin sekä hänen isänsä perhekunnan ja kaiken, mitä hänellä oli; ja hän on asunut Israelin keskellä aina tähän päivään asti, koska hän kätki sanansaattajat, jotka Joosua oli lähettänyt tiedustelemaan Jerikoa. Ja Joosua vannotti heitä siihen aikaan sanoen: Kirottu olkoon Herran edessä se mies, joka ryhtyy rakentamaan tätä Jerikon kaupunkia; esikoisensa hinnalla hän laskee sen perustuksen, ja nuorimman poikansa hinnalla hän pystyttää sen portit. Niin Herra oli Joosuan kanssa, ja hänen maineensa levisi koko maahan. Joosua 6:1–27.